

23 Αυγούστου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

THE CYPRUS POTATO MARKETING BOARD,

Ενάγοντες,

v.

PAN ARAB SHIPPING COMPANY ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εναγομένων.

(Υπόθεση Ναυτοδικείου Αρ. 106/89)

- Ναυτοδικείο — Πρακτική — Ανανέωση ισχύος μη επιδοθέντος Κλητηρίου Εντάλματος — Διακριτική εξουσία — Κριτήρια ασκήσεως — Διενέργεια ευλόγων προσπαθειών επιδόσεως — Παραγραφή απαιτήσεως, εκτός αν το Κλητήριο Ένταλμα ανανεωθεί — Βαρύτητα — Ανάλυση νομολογίας — Το Περί Δικαιοδοσίας του Κυπριακού Ναυτοδικείου Διάταγμα, 1893, Καν. 237 — Εφόσον για το θέμα δεν αναφέρεται οτιδήποτε εφαρμόζονται οι Αγγλικοί Θεσμοί, ως ίσχυαν την 15.8.1960 — Οι Αγγλικοί Θεσμοί, που ίσχυαν τότε, Θ.8, Κ.1 — Διαφορές του με τον νέον Αγγλικό Θεσμό, Θ.6, Κ.8(1) & (2). 5
- Ναυτοδικείο — Παραγραφή — Ο Περί Μεταφοράς Αγαθών Διά Θάλασσης Νόμος, Κεφ.263, Άρθρο 111, παράγραφος 6 του Πίνακα και οι Hague Visby Rules, Article 111.6 — Η μη παράδοση ή η κακή παράδοση των εμπορευμάτων δεν εμπίπτει στην παραγραφήν. 10
- Στην υπόθεση αυτή οι ενάγοντες προσεπάθησαν να επιδώσουν το κλητήριο ένταλμα με ταχυδρομηση διπλοσυστημένης επιστολής στους εναγομένους, σύμφωνα με σχετικήν άδειαν, που είχαν πάρει για υποκατάστατο επίδοση. Για 8 μήνες δεν έκαμαν άλλην ενέργειαν. Λίγο πριν να καταχωρήσουν την παρούσαν Αίτηση εξήτησαν από το ταχυδρομείο πληροφορίες, για το τι απέγινε η εν λόγω διπλοσυστημένη επιστολή. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο εθεώρησε ότι οι Αιτητές δεν κατέβαλαν εύλογες προσπάθειες για να επιτύχουν την επίδοση του κλητηρίου εντός έτους από της εκδόσεώς του και ως εκ τούτου, με βάση την νομικήν αρχήν, που αδρομερώς αναφέρεται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα, απέρριψε την Αίτηση για ανανέωση του Κλητηρίου για 6 μήνες, παρόλον ότι η μη ανανέωση συνεπάγεται παραγραφή της αξιώσεως στην αγωγή. 20
- 25

Η Αίτηση απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Asimenos v. Paraskeva (1982) 1 C.L.R. 145.

Ship "Gloriana" and Another v. Breidi (1982) 1 C.L.R. 409.

5

Battersby v. Anglo-American Oil Co. Ltd [1945] K.B. 23 at p. 29.

Kleinwort Benson Ltd. v. Barbrak Ltd. [1987] 2 All E.R. 289.

Waddon v. Whitecroft-Scovill Ltd. [1988] 1 All E.R. 996.

Cia Portorraft SA v. Ultramar Panama Inc [1989] 2 All E.R. 54.

10

The Cyprus Potato Marketing Board v. Thetis Shipping Co. Pte. Ltd. and Another (1988) 1 C.L.R. 397 at p. 404.

Αίτηση.

Αίτηση από τους ενάγοντες για ανανέωση του κλητηρίου εντάλματος για περίοδο έξι μηνών από 7.6.1990.

15

Ι. Ιωαννίδης για Κ. Ιντιάνο, για τους αιτητές-ενάγοντες.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές ζητούν διάταγμα ανανέωσης του Κλητηρίου Εντάλματος για περίοδο έξι μηνών από 7 Ιουνίου, 1990.

20

Η αίτηση βασίζεται στον Κανονισμό 237 των Διαδικαστικών Κανονισμών Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου), (οι "Κανονισμοί"), και τη Δ. 8, θ. 1 των παλαιών Αγγλικών Δικαστικών Κανονισμών.

25

Οι Κανονισμοί δεν προβλέπουν για τη διάρκεια της ισχύος του κλητηρίου, ούτε για την ανανέωσή του.

Ο Κανονισμός 237 προνοεί ότι, σε όλες τις περιπτώσεις που δεν υπάρχει πρόβλεψη στους Κανονισμούς, ακολουθείται, όσο είναι δυνατό, η πρακτική του Τμήματος

Ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας.

Εν όψει των προνοιών του Άρθρου 19(α) και 29(2)(α) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Αρ. 14/60), το Ανώτατο Δικαστήριο, στην άσκηση της Δικαιοδοσίας Ναυτοδικείου, εφαρμόζει, με βάση τον Κανονισμό 237, τους Αγγλικούς Διαδικαστικούς Κανονισμούς που ίσχυαν την 15η Αυγούστου, 1960 - την παραμονή της ανακήρυξης της Ανεξαρτησίας - (*Asimenos v. Paraskeva* (1982) 1 C.L.R. 145· *Ship "Gloriana" and Another v. Breidi* (1982) 1 C.L.R. 409).

Η Δ. 8, θ. 1, που ίσχυε στην Αγγλία στις 15 Αυγούστου, 1960, έχει:-

"1. No original writ of summons shall be in force for more than twelve months from the day of the date thereof, including the day of such date; but if any defendant therein named shall not have been served therewith, the plaintiff may, before the expiration of the twelve months, apply to the Court or a Judge for leave to renew the writ; and the Court or Judge, if satisfied that reasonable efforts have been made to serve such defendant, or for other good reasons, may order that the original or concurrent writ of summons be renewed for six months from the date of such renewal inclusive, and so from time to time during the currency of the renewed writ. And the writ shall in such case be renewed by being marked with a seal bearing the date of the day, month, and year of such renewal; such seal to be provided and kept for that purpose at the proper office, and to be impressed upon the writ by the proper officer, upon delivery to him by the plaintiff or his solicitor of a memorandum in Form No. 18 in Appendix A, Part I, with such variations as circumstances may require; and a writ of summons so renewed shall remain in force and be available to prevent the operation of any statute whereby the time for the commencement of the action may be limited, and for all other purposes, from the date of the issuing of the original writ of summons."

Η Διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε με τη Δ. 6, θ. 8. Το ουσιώδες μέρος είναι οι παράγραφοι 1 και 2, που έχουν:-

5 "8(1) For the purpose of service, a writ (other than a concurrent writ) is valid in the first instance for twelve months beginning with the date of its issue and a concurrent writ is valid in the first instance for the period of validity of the original writ which is unexpired at the date of issue of the concurrent writ.

10 (2) Where a writ has not been served on a defendant, the Court may by order extend the validity of the writ from time to time for such period, not exceeding twelve months at any one time, beginning with the day next following that on which it would otherwise expire, as may be specified in the order, if an application for extension is made to the Court before that day or such later day (if
15 any) as the Court may allow."

Οι κύριες διαφορές μεταξύ του νέου Αγγλικού Κανονισμού - Δ. 6, θ. 8(1) και (2) - και του παλαιού - Δ. 8, θ. 1 - είναι:-

20 1. Υπάρχει αλλαγή στην ορολογία - από ανανέωση του κλητηρίου σε επέκταση της ισχύος του.

25 2. Δεν είναι ρητός όρος της επέκτασης της ισχύος του κλητηρίου η ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι εύλογες προσπάθειες έγιναν για την επίδοση στον εναγόμενο στον οποίο δεν επιδόθηκε, ή ότι υπάρχει άλλος καλός λόγος..

30 3. Ο νέος Κανονισμός δεν προβλέπει ρητά ότι η επέκταση της ισχύος του κλητηρίου παρεμποδίζει την εφαρμογή του νόμου για την παραγραφή του δικαιώματος αγωγής.

4. Η αίτηση για την επέκταση της ισχύος του κλητηρίου μπορεί να υποβληθεί πριν/ή μετά την εκπνοή του. Ως εκ τούτου, δεν είναι αναγκαίο η αίτηση, μετά την

πάροδο των δώδεκα μηνών από την έκδοση του κλητηρίου, να βασίζεται σε οποιοδήποτε άλλο Κανονισμό.

Δεν υπάρχει καμμιά άλλη διαφορά μεταξύ του παλαιού και του νέου διαδικαστικού Κανονισμού. Τα κριτήρια άσκησης της διακριτικής εξουσίας παραμένουν τα ίδια.

5

Οι Κανονισμοί αυτοί εξετάστηκαν δικαστικά σε πλήθώρα υποθέσεων τα τελευταία εκατό χρόνια.

Η ανανέωση του κλητηρίου δεν είναι δικαίωμα του ενάγοντα. Το Δικαστήριο έχει διακριτική ευχέρεια να διατάξει, ή να αρνηθεί την ανανέωση του κλητηρίου.

10

Στην υπόθεση *Battersby v. Anglo-American Oil Co. Ltd.* [1945] K.B. 23, ο Lord Goddard είπε στη σελ. 29:-

"If the writ has ceased to be in force the position is the same as if it had never been issued. Otherwise we see no reason for the concluding words of r. 1 of the order which provides for a renewed writ preventing the operation of statutes of limitations. These words would be unnecessary if a writ which had expired and had not been renewed would answer that purpose. A new writ, issued more than twelve months after the date, would clearly be out of time, so either the writ originally issued must be renewed or the action is barred."

15

20

Και στη σελ. 32 είπε:-

"We conclude by saying that, even when an application for renewal of a writ is made within twelve months of the date of issue, the jurisdiction given by the rule ought to be exercised with caution. It is the duty of a plaintiff who issues a writ to serve it promptly, and renewal is certainly not to be granted as of course on an application which is necessarily made *ex parte*. In every case care should be taken to see that the renewal will not prejudice any right of defence then existing, and in any case it should only be granted where the court is satisfied that good reasons

25

30

appear to excuse the delay in service, as, indeed, is laid down in the order. The best reason, of course, would be that the defendant has been avoiding service, or that his address is unknown, and there may well be others, ..."

5 Το θέμα, ύστερα από αριθμό δικαστικών αποφάσεων πρωτόδικης δικαιοδοσίας και του Αγγλικού Εφετείου, εξετάστηκε από τη Βουλή των Λόρδων στις υποθέσεις *Kleinwort Benson Ltd v. Barbrak Ltd* [1987] 2 All E.R. 289 και στη *Waddon v. Whitecroft-Scovill Ltd* [1988] 1 All E.R. 10 996.

Στην υπόθεση *Waddon v. Whitecroft-Scovill Ltd* (ανωτέρω), ο Lord Brandon of Oakbrook, αναφερόμενος στις αρχές που διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου για την ανανέωση κλητηρίου εντάλματος, είπε στη σελ. 1000:-

"The effect of this rule is to give the court a discretion whether to grant or refuse an application by a plaintiff for an extension of the validity of an unserved writ. In the recent case of *Kleinwort Benson Ltd v. Barbrak Ltd, The Myrto (No 3)* [1987] 2 All ER 289, (1987) AC 597 your Lordships' House considered for the first time the principles on which that discretion should be exercised in cases where questions of limitation of action are involved. By that I mean cases in which, unless the writ is served before the expiry of the original period of its validity, or an extension of that original period to permit later service is granted, the plaintiff's cause of action against the defendant will have become statute-barred. The present case falls into that category.

30 In the *Kleinwort Benson* case the House, after reviewing a long line of authorities on the present RSC Ord 6, r 8 and its predecessor, laid down the following principles as applicable to the exercise of the court's discretion on an application for extension of the validity of a writ in cases where questions of limitation of action are involved. (1) On the true construction of Ord 6, r 8 35

the power to extend the validity of a writ should only be exercised for good reason. (2) The question whether such good reason exists in any particular case depends on all the circumstances of that case. Difficulty in effecting service of the writ may well constitute good reason but it is not the only matter which is capable of doing so. (3) The balance of hardship between the parties can be a relevant matter to be taken into account in the exercise of the discretion." 5

Με βάση τη Δ. 8, θ. 1, ο πρώτος λόγος για ανανέωση είναι η ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι καταβλήθηκαν εύλογες προσπάθειες για επίδοση στον εναγόμενο. 10

Η αγωγή αυτή καταχωρίστηκε στις 8 Ιουνίου, 1989, εναντίον δύο εναγομένων - της Pan Arab Shipping Company (ο "εναγόμενος"), και του πλοίου M.S. "IBN SINA". 15

Δεν ζητήθηκε η ανανέωση του Κλητηρίου αναφορικά με το εναγόμενο πλοίο.

Σε αίτηση των εναγόντων, το Δικαστήριο έδωσε άδεια επίδοσης ειδοποίησης του Κλητηρίου, με προπληρωμένη διπλοσυστημένη επιστολή στον εναγόμενο, στη διεύθυνση: Οδός 13 Salah Salem, Αλεξάνδρεια, Αίγυπτος. 20

Στις 17 Οκτωβρίου, 1989, οι ενάγοντες ή/και ο δικηγόρος τους έστειλαν, με διπλοσυστημένο ταχυδρομείο, ειδοποίηση του Κλητηρίου Εντάλματος. 25

Η παρούσα αίτηση για ανανέωση καταχωρίστηκε στις 6 Ιουνίου, 1990, την παραμονή της εκπνοής των δώδεκα μηνών από την ημέρα έκδοσης του Κλητηρίου.

Οι ενάγοντες καμμιά πράξη δεν έκαναν και καμμιά προσπάθεια δεν κατάβαλαν από 17 Οκτωβρίου, 1989, μέχρι τις αρχές Ιουνίου, 1990, για την επίδοση της ειδοποίησης του Κλητηρίου στον εναγόμενο. Δεν ζήτησαν από το ταχυδρομείο να πληροφορηθούν την τύχη του αντικει- 30

5 μένου που παράδωσαν για επίδοση στο εξωτερικό. Οι
μόνες πράξεις που έκαμαν ήταν η ταχυδρομηση στις 17
Οκτωβρίου, 1989, και η συμπλήρωση ενός εντύπου - αίτη-
σης προς το ταχυδρομείο - στις αρχές Ιουνίου, 1990, για
10 εξακρίβωση της τύχης του συστημένου αντικειμένου. Δεν
δόθηκε ακριβής ημερομηνία της αίτησης προς το ταχυδρο-
μείο.

10 Οι ενάγοντες δεν έχουν ικανοποιήσει το Δικαστήριο
ότι κατάβαλαν εύλογες προσπάθειες για επίδοση στον ενα-
γόμενο. Για οκτώ σχεδόν συνεχείς μήνες δεν έδειξαν κανέ-
να ενδιαφέρον. Μόνο όταν έφτασε το πλήρωμα του χρό-
νου εκπνοής της δωδεκάμηνης ισχύος του Κλητηρίου,
υπόβαλαν τις δύο αιτήσεις - μια προς το ταχυδρομείο και
15 μια προς το Δικαστήριο.

15 Ο δικηγόρος των αιτητών πρόβαλε ότι η βάση της αγω-
γής παραγράφεται σε ένα χρόνο από τον Ιούνιο του 1988,
και ότι, αν δεν ανανεωθεί το Κλητήριο Ένταλμα, οι αιτη-
τές θα παραμείνουν χωρίς θεραπεία, γιατί προφανώς ο
20 εναγόμενος θα έχει πλήρη υπεράσπιση την παραγραφή
του δικαιώματος των εναγόντων.

Η απαίτηση στο Κλητήριο είναι:-

25 "(A) The sum of ST£ 2862 and/or the equivalent
amount in Cyprus Pounds - the value of 477 bags of
potatoes, 20 Kgs each bag from a total cargo of 75121
bags of potatoes which were loaded on Defendants 1
vessel M.S. IBN SINA which is Defendant 2, Bill of
Lading No. N/1 Larnaca - U.K. Port dated 30.5.88 as
damages for short-delivery of cargo and/or for missing
and pilferaged cargo and/or for breach of contract of
30 affreightment and/or for negligence and/or for breach of
contract of carriage and/or for breach of contract for the
sale of goods and/or otherwise."

35 Η δήλωση αυτή, πρόδηλα, στηρίζεται σε πρόνοια του
'Αρθρου ΙΙΙ παράγραφο 6 του Πίνακα του περί Μεταφο-
ράς Αγαθών διά Θαλάσσης Νόμου, Κεφ. 263, που έχει:-

"In any event the carrier and the ship shall be discharged from all liability in respect of loss or damage unless suit is brought within one year after delivery of the goods or the date when the goods should have been delivered."

5

Ο Νόμος αυτός, που θεσπίστηκε στις 4 Φεβρουαρίου, 1927, με τον Πίνακα εισήξε στο Κυπριακό Δίκαιο τις πρόνοιες των Κανόνων της Χάγης του 1924.

Η πιο πάνω πρόνοια του Άρθρου III παράγραφος 6 τροποποιήθηκε με τους Hague Visby Rules, που έχουν:-

10

"ARTICLE III (Responsibilities and liabilities)

6. ... the carrier and the ship shall in any event be discharged from all liability whatsoever in respect of the goods, unless suit is brought within one year of their delivery or of the date when they should have been delivered. This period may, however, be extended if the parties so agree after the cause of action has arisen ..."

15

Οι πρόνοιες που περιέχονται στη δική μας νομοθεσία και στους Hague Visby Rules, οι οποίοι ενσωματώθηκαν στο Αγγλικό Δίκαιο με τον Carriage of Goods by Sea Act 1971, εξετάστηκαν στην πρόσφατη υπόθεση *Cia Portorrafti SA v Ultramar Panama Inc* [1989] 2 All E.R. 54. Στην υπόθεση αυτή αποφασίστηκε ότι οι πρόνοιες του Άρθρου III των Κανόνων της Χάγης έχουν εφαρμογή μόνο στα αναφερόμενα στο Άρθρο II, το οποίο προβλέπει:-

20

25

"Subject to the provisions of article VI, under every contract of carriage of goods by sea the carrier, in relation to the loading, handling, stowage, carriage, custody, care and discharge of such goods, shall be subject to the responsibilities and liabilities, and entitled to the rights and immunities hereinafter set forth."

30

Το Άρθρο II, διαβαζόμενο σε συνάρτηση με τον ορισμό

της φράσης "carriage of goods" στο Άρθρο I(e), περιορίζει την εφαρμογή του Άρθρου III στις πράξεις που αρχίζουν με τη φόρτωση και τελειώνουν με την εκφόρτωση του φορτίου και καλύπτει τα ενδιάμεσα στάδια.

5 Στη σελ. 62 της πιο πάνω Απόφασης ο Δικαστής Hirst είπε:-

10 "The first question which I have to decide is whether delivery is in any way within the scope of art II 'package'. Article II describes the various stages at which the carrier bears responsibilities and liabilities, and is entitled to rights and immunities; this begins with loading and ends with discharge of goods, with the intermediate stages of handling, stowage, carriage, custody and care in between. All these are functions of transportation, beginning at the moment when the goods start to be put on board and ending with the moment when they are finally unloaded. The 'package' so described thus seem to me inherently inapt to embrace delivery, which imports concepts of possessory or proprietary rights, alien in my judgment to these carefully. This view seems to me to be reinforced by the definition of 'Carriage of goods' in art I, para (e). Once the conclusion is reached that delivery is outside the scope of art II, which is of course the key article, it must inexorably follow that misdelivery of whatever kind is outside the scope of art III, para 6, since the carrier is under no 'liability' in that respect. There is, moreover, in consequence no need for any saving clause comparable to art IV, para 5(e).

30 In reaching this conclusion as to the correct construction of the relevant articles I have fully borne in mind the need to adopt a broad and purposive approach in construing a convention of this kind.

.....
35 Thus I hold as a matter of construction that misde-

livery, whether dishonest, honestly intentional or merely mistaken, is entirely outside the scope of the rule."

Αν η βάση της παρούσας αγωγής ήταν μόνο η μη παράδοση, ή κακή παράδοση, η αιτία αγωγής δεν θα παραγραφόταν σε δώδεκα μήνες. Εν όψει, όμως, του αιτητικού στο Κλητήριο, στο παρόν στάδιο, δεν διαφωνώ με τη δήλωση του δικηγόρου των αιτητών, σχετικά με την παραγραφή. 5

Ως εκ τούτου, η αιτία αγωγής στην παρούσα υπόθεση έχει ήδη παραγραφεί.

Η παραγραφή, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης, δεν είναι μεγαλύτερη ταλαιπωρία για τους αιτητές, παρά για τον εναγόμενο, ο οποίος, αν το Κλητήριο ανανεωθεί, θα στερηθεί του δικαιώματος να προβάλει την υπεράσπιση παραγραφής. 10

Δεν παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο άλλα στοιχεία που να κλίνουν την πλάστιγγα, αναφορικά με την ταλαιπωρία, προς όφελος των αιτητών. 15

Ενώπιον του Δικαστηρίου δεν τέθηκαν οποιαδήποτε στοιχεία, με βάση τα οποία το Δικαστήριο να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια υπέρ των αιτητών. Στην ένορκο δήλωσή τους, που κατατέθηκε για υποστήριξη της αίτησης, αναφέρεται μόνο η έκδοση του Κλητηρίου, η ταχυδρόμηση και η μη επίδοση. 20

Στην υπόθεση *The Cyprus Potato Marketing Board v. Thetis Shipping Co. Pte. Ltd. and Another* (1988) 1 C.L.R. 397, ειπώθηκε στη σελ. 404:- 25

"The plaintiffs are under a duty to pursue their action diligently. If, due to their inaction, the validity of a writ expires, it is not necessarily unjust that the plaintiff should lose his right to proceed." 30

Το Δικαστήριο δεν έχει ικανοποιηθεί ότι οι ενάγοντες

1 Α.Α.Δ. Cyprus Pot. Mark. Board v. Pan Arab κ.α. Στυλιανίδης, Δ.

έκαμαν εύλογες προσπάθειες για την επίδοση στον εναγόμενο, ή ότι υπάρχει άλλος καλός λόγος για την ανανέωση του Κλητηρίου.

Η αίτηση απορρίπτεται. Καμμία διαταγή για έξοδα.